

S V I B V S I V M.

Svibusium, et si vetus Silesia opidum, tamen rara in historijs eius fit mentio. Sonus appellationis non est alienus à nomine Sueorum, vel, Sicionum. Possibile estigitur hæc sive in hoc loco veterem appellationem: Sitū est ultra Viadrum versus Aquilonem & Poloniā.

Acerrimi dimicarunt de hoc opido Marchiones Brandenburgenses & Poloni. Posteaquā enim Polonia fuit distributa inter multos, eosq; d. scordes Principes, non sicut par Prutenis & Pomeranis, qui subinde totam illam oram hostiliter ferro & flamma percurrebant. Accersiti sunt igitur Germani ex Saxonia & aliunde, illisq; datae sedes, vi arcerent illos prædones ethnicos. Collocatus est etiam eō ordo militum Teutonicorum, qui nominantur S. Mariæ. Illi homines equestris & militares optimam operā nauarunt Poloniæ, & tandem ita illas gentes affligerunt, ut fidem & imperium Christianorum acciperent. Sed demū parta victoria Poloni cœperunt litigare de finibus cum Germanis: & repetebant tractus illos, quos Germani suo sanguine emerant, tanquam suos. Inde orta sunt sæua & diurna bella, quæ nostra ætate sunt vix sedata.

Acerimè autem dimicarunt de parte illa, quæ nominatur Marchia noua, cum ducibus Poloniæ maioris, Marchiones Brandenburgenses, & anno 1296. Primislaum Posnaniensem, cui ex lōgo inter uallo imposta erat corona regni Poloniæ, nocte oppressum vicerunt & trucidarūt. Anno tricesimo post, Vladislaus Coëtive Rex, adiutus à Scythis & Moschis, rursus crudeliter vastauit Marchiam & Silesiam.

Ita tunc variae fuerunt vices huius etiā urbis, quæ erat limitanea, & modò fuit in possessione Marchionum, modò Polonorum. Tandem verò opera regum Bohemicz, qui erant recentes Domini Silesiæ, constitutis limitibus, attributa est duci Glogouiensi, & illius sit méto sub annum Christi 1380. Iam tunc enim paruit Principi Saganensi.

Hæc fuit causa, cur opidum minus citò creuerit, quod propter propinquam Poloniæ semper esset in metu: propter loci tamen oportunitatem magnacopia est ibi omnium rerum necessariarū. Abest à Glogouia versus occasum solstitiale milliaribus decem.

Fuerunt olim cum ducatu Glogouiense coniuncta alia opida plura, ditio tota Saganensis, quæ complectitur præter Saganum, Pribusium & Naumburgum, præterea Stinauia, Crosna, Zulichium: imo magna pars Poloniæ maioris, sed illi tractus iniquitate temporum sunt auensi & distracti:

Sunt in ducatu isto adhuc alia opidula ignobilia & parua, partim vetusta, partim recēta, inter quæ primum locum tenet Bethania, quam veteres nominarunt Bythoniā. Habuit olim arcem satis muniram, quæ anno 1109. sustinuit oppugnationem Henrici Quinti Cesaris. Sed ea tunc sita fuit in colle quodam excelsō properipam Viadri, quem iam in vineam conuertit vir nobilis & optimus, dominus loci, VVolfgangus Glaubius. Distat spatio fermè medijs milliaris ab eo loco, ubi nunc est Bethania.

Nam posteaquam vetus opidum in motibus bellicis fuit inconsuētum, incolæ migrarunt in ripam paulò inferiorem & magis occidentalem. Sed cum Glogouia subinde augeretur, Bythomia non potuit coalescere, & collegium virginum migrauit Sprottam. In locum verò Virginum immigrarunt Monachi Saganenses, quos tunc Principes locupletabant. Nunc dominus opiduli est D. Fabianus Schoneichius.

In eodem territorio Glogouiense, est aliud opidulum Polcouicum etiā vetus, quod multis seculis paruit Principibus Glogouiensibus. Prope Gurā est Cœbena, quæ cœpit sub Henrico Barbato. Ad Freistadium sunt opidula recentia Neustadia & Vartemberga. Vbicunque enim nomina sunt Germanica, structuræ sunt nouæ. Ad Sprottam est Primislaua, sic nominata à Principe Sprottensi, qui celebratur hoc nomine, quod fuerit diligens in augenda & ornanda sua ditione.

Hæc ex gentis Silesiæ annalibus Ioachim Curei Mathematici & Medici Glogouiensis?